

saa senere, efter at jeg har været ude paa forskellige Højskoler, med Glæde kunnet deltage i Aftenskolens Arbejde. Vi maa huske paa, at de Elever, der kommer dør med Villie til at lære noget, er i den Alder, at de kan tilegne sig ikke faa Kundskaber, og vel mener jeg, at Aftenskolen ikke kan sidestilles med Højskolen, men den kan dog være en god Forskole for Højskolerne og Landbrugsskolerne. Og for dem, der ikke kan opnaa at komme dør, vil Aftenskolen have meget stor Betydning. Paa min Egn har vi haft en Aftenskole i Gang, hvor baade store og smaa, Gaardmænd og Husmænd, sidder sammen, og de har været glade derved, og jeg er overbevist om, at de har haft Udbytte af Skolen. Det er nemlig Gudskelov saadan paa min Egnovre i Jylland, at Husmænd og Gaardmænd kan gaa sammen i Skole, og det er jo ogsaa det naturlige. Vi har fra Børn siddet paa samme Bænk og som unge deltaget i de samme Glæder. Nu til Dags er der jo ogsaa Lejlighed for Arbejdernes og Husmændenes Børn til at komme paa Højskoler og Landbrugsskoler, naar de har Lyst til det. Men det, det navnlig drejer sig om ogsaa med Hensyn til Aftenskolen, er, om der ude i Befolkningen kan skabes Interesse for denne Sag, saa at Foreldre og Husbonder tilskynder og animerer den Ungdom, der er under deres Varetægt, til at deltage i en saadan Aftenskoleundervisning. Maaske denne Sag ser lille ud i Dag, men den vil kunne blive en Begyndelse til en udviklet Undervisning for Ungdommen. Jeg mener derfor, at der af Staten bør ydes rigeligere Støtte til Aftenskolen, end det sker nu for Tiden. Jeg ser jo nok, at der paa Finansloven er opført et Bidrag paa 32,000 Kr. til Aftenskoler paa Landet, og det er jo ikke saa lidt, men ser man ud over Landet, hvor mange Skoler der er, og tænker man sig Beløbet fordelt ligeligt mellem alle Skolerne, vil det blive et ubetydeligt Bidrag til hver Skole, maaske 7—8 Kr. til hver. Jeg vil derfor henlede den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenets Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal, om ikke Tilskuddet til Aftenskolerne kunde blive forhøjet, og om ikke eventuelt, hvis det skulde vise sig, at det paa Finansloven opførte Tilskud til Dagskoler ikke fandt Anvendelse, det tiloversblevne kunde anvendes til Fremme af Aftenskolesagen.

Westergaard: Skønt den Situation, hvorunder vi nu har levet i nogen Tid,

godt kunde give Anledning til at anstille adskillige Betragtninger, der ikke alle vilde være lige lyse eller behagelige, skal jeg dog afholde mig derfra, og jeg skal heller ikke stille Krav til Statskassen, idet jeg udmærket godt forstaar, at som Forholdene nu en Gang er, er det nødvendigt at vise Resignation. Jeg har da ogsaa kun forlangt Ordet for at fremsætte nogle faa Bemærkninger, og jeg skal da ligesom saa mange andre henvende mig til den højtærede Trafikminister om Toggangen i Midtjylland og spørge, om den Tid nu ikke snart kunde være inde, eftersom vi har faaet de mange Baner byggede derovre, da vi kunde faa en tidssvarende og forsvarlig Køreplan. Forholdene i saa Henseende er meget langt fra at være paa Højde med, hvad der med Rimelighed kan kræves. Jeg omtalte i Fjor, hvor vanskeligt det er at komme fra en Station paa Banen mellem Viborg og Herning til Silkeborg, skønt Afstanden kun er ganske kort. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette nu, men kun henvise til mine Udtalelser derom forrige Aar. Nu har Staten overtaget Give—Vejle-Banen, saa at vi har Statsbane paa hele Strækningen Holstebro—Herning—Vejle, men vi har for faa Tog dør. Det er berørt af to tidligere Talere i Dag, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa, men det er alligevel et mærkeligt Forhold, at man ikke kan rejse fra Vejle til Holstebro og tilbage igen samme Dag. Det kunde bedre lade sig gøre, før vi fik Tværbanen, da vi maatte køre den meget længere Vej.

Jeg kan heller ikke undlade, nu da jeg har faaet Ordet, at give min Tilslutning til de Udtalelser, der er fremkommet fra det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgaard-Nielsen) angaaende Trangen til Jernbaner deroppe i det meget store jernbantomme Rum mellem Holstebro, Skive og Herning. Det er den rigtige Hedeegn, men det er en ret god Egn, og den kunde blive endnu bedre, naar der kom bedre Jernbaneforbindelser. Jeg vil saa stærkt som muligt henstille, at man holder den Sag i frisk Erindring og imødekommer Beboernes berettigede Krav paa dog en Gang at faa den Bane gennemført, som de har ventet paa i saa mange Aar. Jeg kan næsten heller ikke tænke mig, at det skulde være muligt for den højtærede Trafikminister at staa imod, naar saa mange Mennesker ogsaa herinde henstiller, at den maa blive gennemført.

Jeg vil slutte min Henvendelse til Trafikministeren med at takke for det Tog,